

Nr 286.

Av herr **Sanne m. fl.**, om beredande av möjlighet till delning av mark, som vid laga skifte avsatts till väg.

Vid laga skiften har i stor utsträckning mark för gemensamt behov avsatts till vägar. Sådan mark förblir alltså samfälld och tillhör alltjämt skifteslaget, icke de delägare däri, inom vilkas ägo gränser den till olika delar är belägen. På grund av ändrade förhållanden ha sedermera vägförhållandena ofta ändrats. Nya vägar ha jämlikt lagstiftningen om enskilda vägar på landet anlagts och de gamla, vid laga skifte upptagna vägarna ha såsom obehövlige nedlagts. Ofta har den gamla vägmarken lagts under plog och brukas av ägaren till det hemman, inom vars ägo gränser den är belägen. Emellertid är ju marken alltjämt oskiftad. Om någon delägare i skifteslaget begär att den gamla vägen skall utstakas, så måste det ske. En tryggad rätt till vägmarken för respektive hemmansägare kan icke vinnas utan stora svårigheter. I de fall, då ett större samhälle vuxit upp och en långt driven jorddelning ägt rum, är det praktiskt taget omöjligt — jämväl med hänsyn till de betydande kostnaderna — att ernå en önskvärd reglering genom vägmarkens läggande till det hemman, tillsammans med vars övriga mark den med fördel kan brukas.

Ett påtagligt behov förefinnes av ett relativt enkelt förfarande för reglering av nu berörda fråga. Då det torde böra ankomma på en utredning att pröva vilken anordning är lämpligast för vinnande av angivna syftemål och att utforma närmare bestämmelser därom, tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag rörande lagbestämmelser, varigenom mark, som vid laga skifte avsatts till väg men som ej längre är för detta ändamål behöfelig, må kunna läggas till fastighet, inom vars ägo gränser marken är belägen.

Stockholm i januari 1936.

Gunnar Sanne.

K. I. Sköldén.

O. A. Ernfors.

